

(המשך ממוד 9)

להבטיח לעצמו קצונה ברמת-איכות מיר- בית. כיוון שנפתרת בעייה זו באמצעות גיבוש מערכות והקמת מנגנונים כנוכח, כבר קיים המכשיר לביצוע מיכלול הי מעשים הכרוכים בבניין כוח צבאי, אירי גונו והפעלתו; ובמעשים אלה מתמקדים אז תשומת-הלב והאמצעים האינטלקטו- אליים והפיסיים.

כפי שניסינו להראות וגם הרי- גשנו בסקירותינו עד עתה, ובמיווי- חד כאנו אשר עסקו בניתוח אירוי עירייה ודיקוחיהם, איכות הרי קצונה בצה"ל רחוקה מהיות משי בעת-ירצון.

שורש הרעה ומקור אי-מספיקות איכות הקצונה איננו טיבם של הקצינים-בכוח. כפי שמעמידי אתם החברה הישראלית לרשות צה"ל, וגם לא כמותם; אלא, טיבה של המערכת הערכית והמוסדית, הצה"לית, היוצרת את הקצינים, מכשירתם, מבקרתם ומקדמתם.

מערכת צה"לית זו היא פרימיטיבית, אנאכרוניסטית ובלתי-אובייקטיבית. היא מבטיחה כי קציני-צה"ל, יהיו נתונים הרי התחלתיים משופרים ככל שיהיו, לא יידע ולא יבין את המיקצוע הצבאי (להוציא רק מה שלמד במסגרת ה"מיקי צוענית" שאליה שובץ), שבעיניו, הבורות המיקצועית לא תיראה חיסרון — ותכופות מדי אף תיחשב יתרון; שיגלה אומץ-לב פסי גיבר, כדבר רגיל, בשדה-הקרב, אבל מורד-לב מוסרי ומיקצועי ביחסיו עם הרי שאמירת-הן עליו או הגבוהים ממנו — מפני רוב-השפעה (הקרוי "סוסי") הם הקובעים, יותר וקודם לכל דבר אחר, את סיכוי הקידום.

מערכת זו פולטת, בשלב זה או אחר, את הטובים באמת ואת המקוריים, מדי- כאת ביקורת ומחשבה וייצרה חופשיות — וכמעט כל ביקורת ומחשבה בכלל. היא מעדיפה וגם מעלה אנשים בינוניים — מפני שבינוניות, שיטחיות, קונפורמיות ו"לואיליות" (ל"כוחותינו") הם מעלות הכי רחוקות וחיוניות-מאד, לפי מושגיה.

א בשורה אחרונה, מעודדת הרי מערכת, ומסדרת גם שחיתות אישית לא מבוססת; לא באופן מפורש וגלוי, כמובן, אלא בעקיפין ובאורח סביל, על- ידי אי-התנגדות ואי-ענישה אשר, לאחר מיספר מיקרים, הופכות התנהגות מסוימת לנורמה מקובלת.

לפחות לגבי כד מוי שצריך לתקן או לשפר בצה"ל, תכונתה הגרועה והמזיקה ביותר של המערכת הרי נדונה הוא הנצחתה והזיוקה את עצמה.

הדבר נעשה כאילו מאליו, כי טבעי האדם גורם שיעדיף ככלל, לקדם תחתיו, וכיורשו, את אלה העונים על קניי-המידה שלו. באופן טבעי גם מחסנת המערכת את עצמה מפני "איום" של שינוי, כל זמן שהוא מתעורר בתחומה, מפני שאלה המוסמכים לבחון את הצעת השינוי, לש- פוט את טיבה ותועלתה ולהחליט אם לקב- לה או לדחותה, יחזו (או) תמיד תוצרי- המערכת, או המושפעים ממנה.

לכן, את "מערכת" הקצונה הצה"לית יש לבחון — וגם לתקן — מבחוק, על- סמך קריטריונים שאינם שלה, אלא כאלה שהופקו או הושאלו, ממערכות דומות אחרות שהן יעילות ונכונות יותר בעליל. מובן שהתגובה תהיה חריפה והמאבק קשה. קצת מן הצפוי לכל מי שינסה ידו בכך משתקף בתגובות הקצונה הבכירה לאפי- שרות, שאיראל שרון יתמנה למטכ"ל. אפשרות זו לוותה בחשש (המוצדק, אני מקווה) כי שרון מתכוון לזעזע, בלא-רתי- מים, את אמות-הסיפים. בין השאר, נשמע ונפוץ האיום, שקצינים רבים יפרשו מי- שירות. גם ידעו לציין שמות לאי-מעטים. היתה זו רשימה מרשימה למדי, ורק מי- גי- רעת אחת יש שמוצאים בה — שלא היתה ארוכה יותר.

עד עתה, אין נראה שרא"ל גור פעל משהו לחולל שינוי במערכת" הקצונה. לפחות מן הפרסומים, אין נראה גם כל סימן של אי-שבי- עות-ירצון עקרונית של גור, מלאה או חלקית, מן המערכת; ומשמע, למעשה, הבעת שביעות-ירצון ממי- נה.

הדבר איננו אמור כלל ועיקר לשיבו- חו של גור. אם יסיים את תקופת רמטכ"לותו "בשקט" ויעביר ליורשו את מערכת הרי קצונה של צה"ל כמו שקיבלה, הרי יהיה מקום למר, כי לא יצר את התנאים הרי ראשוניים והתחלתיים לשינוי, בכיוון הרי שיפור.

ראש היהודי המנהל את עסקיה המסופים של חברת שיכון-עובדים, המציא פטנט חדש. מה שהיה סוד שמור עד לפני זמן לא רב, יצא סוף-סוף לאור- העולם: שיכון-עובדים גילתה מיכרה-זהב, ולא באדמה — אלא על גגות הבניינים ברחוב החרוזים ברמת-גן.

החברה הצליחה לשלשל לקופתה כ-5 מיליוני לירות בזכות המיכרה הבלתי-א- כוב, עד שיום אחד נתפסה בקלקלתה. שופט-שלום ברמת-גן הטיל עליה קנס בגובה 30 אלף לירות, כעונש על ריווחי- העתק שלה מן הבנייה הבלתי-חוקית על הגגות. שיכון-עובדים צהלה ושמחה: מה הם 30 אלף לעומת 5 מיליון?

אך השימחה לא ארכה. לפני שבועות אחדים הודיעה עורכת-הדין ויקטוריה אוסטרובסקי-כהן, פרקליטת מחוז תל-אביב, כי בכוננתה להביא שוב את שיכון-עובדים לבית-המשפט. המדינה מערערת על גובה הקנס. הטענה: זהו עונש שאין בכוחו להרתיע את העברייני.

פיתיון בקצה החכה

פרשת המיליונים שהתנגדו מי גגות רמת-גן, אשר בה מילא חברת שיכון-עובדים ומנהלה-לשעבר, השר המנות

איך ניסתה חברת

שיכון עובדים

לרמות את עיריית

רמת-גן ולהרוויח

מיליונים בבנייה

ללא רישיון

אברהם עופר, תפקיד מרכזי, החלה בחודש ינואר 1972.

בי-27 בינואר 1972 כתב מנכ"ל שיכון- עובדים דאז, אברהם עופר, מיכתב לעיריית רמת-גן, הנושא: "המיגרש ברחוב עזריאל, חלקה מס' 212/6157. עופר כתב כי הוא מאשר קבלת מיכתבו של ראש-העיר בנדון, וסיים: "עורך-הדין דויד רוטברג, היועץ המישפטי של חברתנו, יבוא איתכם במגע להסדר כולו."

ההסדר שזכר במיכתבו של עופר לא היה אלא המטרה שהציבה שיכון-עובדים לנגד עיניה: להכניס לקופתה כמה מיליוני לירות בדרך, בלתי-מקובלת. מועצת- המנהלים של החברה החליטה לבנות עשר דירות-גג, על הבניינים שכבר היו קיימים ברחוב החרוזים ברמת-גן. היו אלה בתים בני שש קומות כל אחד, והחברה החליטה לבנות מעליהן קומה נוספת.

רק מיכשול אחד ניצב על הדרך לביצוע התוכנית: כיצד משיגים היתר-בנייה? הפטנט שצץ אז בראשיהם של מהללי שיכון-עובדים לא היה מקורי ביותר, אך יעיל בהחלט. הוא נוסח כבר בעבר, ובהצ- לחה, על-ידי גופים שונים. בקצה החכה שניספה החברה מול עיני עיריית רמת-גן ניתלה פיתיון מושך: התעצה להעביר לרשות העירייה מיגרש ריק ברחוב עזריאל שהיה שייך לשיכון-עובדים (ושפרטיו) פורטו במיכתבו של אברהם עופר) לצורך בנייה עליו. זאת, כתמורה לפטור-ממיסים ולאישור תוכנית-הבנייה של דירות-הגג ברחוב החרוזים, ועוד.

עיסקה של פז

יתה זו עיסקת-פז עבור שיכון- הדים. החברה קיבלה מעיריית רמת-גן היתר לבנות פנטהאוזים על הבניינים הקיימים. אך היא לא הסתפקה בבניית שתי דירות-גג בלבד על הבניינים מס' 3, 4 ו-6, והחליטה לסדר את העירייה. תחת שתי דירות על כל אחד משלושת הבניינים, בנתה שיכון-עובדים ארבע דירות על כל אחד מחמשת הבניינים בני שש הקומות

טיולים אירופה במחירים הסבירים ביותר! ארה"ב, ושייט לאיים קנדה הקריבאיים המזרח הרחוק הטיוול הראשון - 18 לחאי 7-30 יום. נחיון של: \$450 + 15.195 חוברת חינוך והרשמה בכל משרדי הנסיעות. הטיוול הטוב ביותר עם אירופה טורס EUROPA TOURS LTD